

Nieuwsbrief juni 2025.

De maand juni is een moeilijke en uitdagende maand geweest.

Ruim 2 weken lang renden we dag en nacht naar de ondergrondse bunker naast ons huis.

De Israëlische overheid besloot om Iran aan te vallen voordat hun nucleaire programma volledig klaar was om daarmee Israël aan te vallen, na jaren van dagelijkse dreigementen.

De Israëlische luchtmacht heeft dagenlang, 24/7, de militaire Iraanse luchtafweer en nucleaire sites aangevallen.

De waarschuwing aan het begin van de oorlog aan ons als burgers was dat we ons moesten voorbereiden op een nucleaire respons van Iran.

Onze overheid heeft een special tak die verantwoordelijk is voor de voorlichting en hulp aan burgers in geval van oorlog en rampen, Home Front Command genaamd.

Zodra er een gevaar dreigt, worden we per app gewaarschuwd en krijgen we de opdracht om naar een veilige plek te gaan. In dit geval naar de bunkers. We moesten ons voorbereiden om langere tijd in de bunkers door te brengen. We hadden een rugzak gepakt met belangrijke en persoonlijke spullen en zodra er weer een alarm afging, renden we met onze bepakking naar de bunker.

Veel gezinnen met jonge kinderen en ouderen besloten om ook alle nachten in de bunkers door te brengen. Het was een bijzonder intense tijd met veel slapeloze nachten.

Alle scholen, bedrijven en winkels moesten sluiten. Ziekenhuizen, verzorgingshuizen en speciale zorglocaties bleven gedeeltelijk open.

De respons van Iran en Yemen kwam enkele uren nadat Israël besloot aan te vallen.

De Iraanse overheid en hun proxies dreigen al jaren dat hun levensmissie is om Israël volledig uit te roeien, vervolgens Amerika aan te vallen en Europa over te nemen.

Honderden Iraanse en Jemenitische raketten werden op ons afgevuurd gedurende 13 dagen. De meeste raketten werden onderschept boven Syrië, Jordanië en Irak. Het Israëlische afweergeschut, de Iron Dome, heeft dag en nacht gewerkt om de raketten die wel in ons luchtruim kwamen, uit de lucht te schieten. Helaas waren er een heel aantal heftige inslagen in Haifa, Tel Aviv en Beersheva waarbij er tientallen mensen gewond raakten en we nog steeds treuren om de dodelijke slachtoffers.

Als burgers stonden we achter het besluit van onze overheid om Iran voor te zijn en aan te vallen. Ook Amerika begreep het extreme gevaar om Iran nucleaire wapens te laten maken en koos om ons te helpen in de strijd tegen Iran, hun proxies en tegen Yemen.

We weten dat talloze gelovigen van over de hele wereld voor Israël hebben gebeden en dat Gods genade en door Zijn machtige Hand we beschermd zijn voor volledige verwoesting.

Er zijn heel wat verhalen gedeeld van wonderen, veerkracht en saamhorigheid.

Voor nu is er een zogenaamd staakt-het-vuren maar we weten dat we alert moeten zijn en blijven omdat we te maken hebben met een vijand die als missie heeft om Israël en vervolgens de christenen uit te roeien.

We proberen om ons leven weer op te pakken maar merken dat dit voor heel veel mensen erg moeilijk is. Toen het staakt-het-vuren inging. Communiceerde het Home Front Command dat winkels, scholen en bedrijven weer op konden.

Ons trauma support centrum moest ook sluiten. De winkel was dicht maar we konden vanuit ons huis middels zoom en video bellen onze cliënten en patiënten blijven ondersteunen.

Na deze oorlog is het relatief gezien nog steeds rustig op straat. Veel mensen zijn voorzichtig met hun uitgaven. Meerdere kleine bedrijven zijn in financiële nood geraakt en een deel moest sluiten vanwege gebrek aan inkomsten.

Meer en meer mensen zoeken digitaal contact met hun hulpvragen. We doen regelmatig huisbezoeken omdat mensen met trauma het moeilijk vinden om hun huis te verlaten. We begrijpen dit volledig in deze tijd van spanning.

Sinds 7 Oktober hebben meer dan 35 soldaten en reservisten zelfmoord gepleegd. Ook overlevenden van het Nova festival, die de extreme gebeurtenissen niet meer kunnen verdragen, kiezen om niet meer te leven. Hun families zijn volledig verslagen en blijven achter met zoveel woede, verdriet en vragen...

Een jonge soldaat die samen met onze zoon heeft gediend zag ook geen uitweg meer en heeft zichzelf van het leven beroofd. Zoveel pijn en verslagenheid bij de achterblijvers...

De begrafenissen zijn zo heftig en intens en moeilijk om te beschrijven.

Momenteel zijn we steeds meer in contact met jonge soldaten die net terug zijn van missies uit Gaza en Libanon. Ze kunnen ons dag en nacht bereiken. Veel van hen hebben moeite met slapen en dagelijkse dingen weer langzaam oppakken. Het is extra lastig als er nog bekenden in Gaza vechten.

De IDF doet haar uiterste best om al deze soldaten en reservisten te helpen maar de druk en de aantallen zijn simpelweg te groot.

Vanwege deze nieuwe situatie en de realisatie dat de aantallen alleen nog maar stijgen, zijn we begonnen om na te denken over een project om een locatie te zoeken waar we mensen tijdelijk kunnen opvangen en zo de IDF en families zijdelings bij te staan door op deze manier opvang en behandeling te helpen verzorgen.

We willen specifiek jullie gebedsondersteuning voor dit nieuwe plan vragen zodat we samen de soldaten en hun families praktisch bij kunnen staan in de nabije toekomst.

Shalom en Gods zegen!